

Zomergast

Kims relatie is net uit als haar zus haar vraagt of ze op haar planten wil passen in ruil voor een week luieren in haar stacaravan. Kim gaat akkoord maar komt dan op de camping een mysterieuze man tegen.

TEKST EVELINE KAPMANS

HAAR LICHAAM voelt plakkerig. Het liefst wrijft Kim met een mouw het klamme zweet van haar voorhoofd, maar het enige wat ze aan heeft is een flodderige zomerjurk met spaghettibandjes. Ze brengt het flesje met lauwwater naar haar mond. Om haar slippers stuift los zand. Twee croissants. Eén fles wijn. Misschien een reep chocolade. Meer heeft ze niet nodig tot het avondeten. Ze heeft de hele ochtend al thee gedronken, dan mag een wijntje best. Het is tenslotte vakantie. Op de betonnen opstap gluurt ze door de glazen deur. De campingwinkel is op de caissière na leeg. Gelukkig maar. Ze heeft haar haren vanmorgen in een slordige knot gestoken en make-up draagt ze met deze warmte niet. Het smelt toch meteen weg. Daar staan de mandjes. In het broodvak ligt nog één croissant. Dan maar een krentenbol erbij. Bij de chocolade twijfelt

ze. Melk of puur? Huismerk of *overpriced*? "Die met hazelnoten." Kim heft met een gillette haar armen. De man naast haar zet meteen een stap terug. "Sorry. Ik wilde je niet laten schrikken." Ze grijnst haar tanden bloot en beseft direct hoe vreemd dat eruit moet zien. "Ik dacht dat ik hier alleen was." "We zijn hier samen alleen." Hij wijst door de winkel. Zo. Meneer is een poët. Of een grapjas. Kim stelt zich voor hoe ze eruit ziet met haar verhitte hoofd en uitgezakte knot. Boven haar grote tenen prijken twee paarse madelieven. Vlug grist ze een reep chocolade zonder noten uit het rek en beent met grote passen naar de kassa. Waar bemoeit die vent zich mee. Hij kan er nog zo leuk uitzien in dat witte T-shirt, ze heeft écht geen zin meer in mannen. Sinds Stefan is het voor haar klaar. Ze is op deze camping om bij te komen en om met dit snikhete weer de planten van haar zus te verzorgen. Die zit voor een fotoklus in Rome. Het was de perfecte deal: Kim een week gratis luilekkeren in een luxe stacaravan in Twente, Esmée geen zorgen over haar geliefde bloembakken. Terug in de caravan lucht ze met haar blote voeten in het gras onder de parasol. De korte bloemspreien, die ze gisteren sproeide, ruiken naar beloftes. Een fris nieuw begin. Stefan wilde zonder haar verder. Dat kan zij ook. Wat stellen die acht maanden nu voor? Hij had toch nooit tijd voor haar. Uithuilen en weer doorgaan. Voor de spiegel smeert ze zich in met zonnebrandcrème. De badkamer in de stacaravan die haar zus steevast 'chalet' noemt, is zo klein dat haar billen buiten

boek en zonnebril. Nu lekker genieten en straks een frisse duik.
"Deze is nog voor vanmorgen. Om het goed te maken." Kim moet in slaap zijn gedommeld want opnieuw schrikt ze van dezelfde stem. Naast haar ligbed staat *Mr. Handsome*, dit keer zonder het witte T-shirt. Hij draagt nu enkel een surfshort. Bijna likt ze haar lippen af, hij is zo knap, maar ze houdt zich in, wipt haar zonnebril omhoog en staart naar het waterijsje dat hij haar aanbiedt. "Dank je." Ze accepteert de raket. Hij blijft staan. Verdorie. Waarom gaat hij niet gewoon weg? Hij kan heus een leuke man zijn, maar Kim heeft geen zin in geflirt en gedoe. Stefan zit nog te veel in haar hoofd.

Ze slaat demonstratief haar boek weer open en schuift de bril terug op haar neus. Dat zal hem leren. Hij druipt gelukkig af. Net op tijd, want ze voelt een kriebel in haar onderbuik en haar tepels lijken wel door het polyester van haar triangeltop te willen kruipen. Kim focust op de letters, maar lezen lukt niet. Schreeuwende kinderen. Roepende opa's. De stank van een luier omdat een moeder vier meter naast haar een baby verschoont op een plastic stoel. Dit is het echte leven. Romantiek bestaat niet. Een druppel vruchtensap lekt van het stokje op haar buik. Met haar wijsvinger veegt Kim hem weg. Ze stopt haar vinger in haar mond. Zuigt eraan. Likt tenslotte aan haar ijs. Op nog geen twintig meter

het deurkozijn hangen als ze bukt. Toch vindt Kim het heerlijk op deze camping: wakker worden van de vogels, veel buiten-zijn en ver weg van alle verplichtingen. Nu moet ze nog verzinnen wat ze vanmiddag gaat doen. Het kan erger. Lezen? Een terrasje? Het wordt vandaag wéér zo warm. Als ze naar het dorp zou fietsen, heeft ze al klotsende oksels voordat ze de hoek van het campingterrein om is. Het zwembad dan maar. Daar is een plek met schaduw. Haar bikini trok ze vanmorgen al onder haar jurk aan.

Al voor het draaihek wordt ze overschreeuwd door kinderstemmen. Kim zet haar slippers in het schoenenrek, waadt door de lauwe spoelbak en tuurt met haar handen voor haar ogen over het betegelde terrein. Achteraan, links van de kiosk, is nog precies één ligbed vrij. Haar rieten strandtas schommelt over haar schouder als ze erheen loopt. Ze is net op tijd. Achter haar zoekt een vader met twee peuters naar een plekje. Ze twijfelt. Dan gebaart de man dat ze kan gaan zitten. "Ik blijf toch maar een half uur." Kim spreidt haar badlaken over de loungeer en trekt haar jurk over haar hoofd. Ze propt hem in haar tas. Daar zijn haar

van haar af staart de sexy hunk naar haar, een leeg ijsstokje in zijn hand. Langzaam steekt hij het houtje achter het elastiek van zijn surfshort. Daar is de kriebel weer in haar buik. Ze wil dit niet. Die vent is gewoon met haar aan het flirten! Laat hem weggaan. Stiekem gluurt ze tussen haar wimperharen door zijn richting op. Hij staat er nog. Bekijkt haar. Zonlicht schijnt op zijn kruin en hij lijkt meer op een Adonis dan op de mannen die ze ooit ontmoette. Maar ze trapt er niet in. Ze zal hem negeren. Dan gaat hij vanzelf wel weg. Kim tilt haar boek weer op en leest stoïcijns verder, ook al weet ze na drie zinnen niet meer waar het verhaal over gaat. In de tuin controleert Kim de wespen-

vanger en veegt een esdoornblad van het geblokte kleding. Ijsblokjes tinkelen in haar glas. Waarom denkt ze zo vaak aan de mysterieuze man? Wie is hij eigenlijk? En is hij hier alleen of met iemand anders? Rusteloos staat ze op en vult de gieter. Ze sprenkelt het water over de bloemperken die Esmée net zo perfect heeft aangelegd als de rest van haar al even perfecte leven. Had Kim haar zaken ook maar zo goed voor elkaar. Zelfs Stefan werd haar zat. De warmte van de dag gloeit over haar huid. Om haar heen de lichte geur van kokosolie. Haar maag geeft rommelend aan dat ze moet nadenken over het avondeten. Ze heeft nog geen idee wat ze zal maken. Ze hoort een zacht geknars en kijkt op. Hij loopt over het pad. In zijn handen een fles water en een tros tomaten. Kim voelt een vloedgolf in haar buik. Wéér die gekke kriebels. Alsof er een peloton kabouters in haar maag de Tour de France fietst. Hij blijft staan. Kijkt naar haar. Ze heeft nog nooit zulke sexy tomaten gezien. Bruine benen in espadrilles. Zijn haar donker, met een lok schuin over zijn wenkbrauw. Een volle minuut maken ze oogcontact. Dan likt ze intuïtief haar lippen en opent het poortje van Esmées keurige hekje. Esmée met al haar keurige fatsoen. Nou, Esmée bekijkt het maar. Vandaag is Kim de baas. Hij komt haar richting uit. Houdt zijn hoofd schuin. Kleine stapjes door het hek. Kim neemt zijn boodschappen over, zet de tomaten en het water in de schaduw op de tuintafel. Ze wil hem zoemen. Zijn handen over haar huid voelen strelend. Tenslotte pakt ze zijn hand, nog steeds zwijgend, en neemt hem mee de caravan in. Hij sribbelt niet tegen. Hij wil iets zeggen, maar ze drukt haar wijsvinger op zijn mond. Met haar hand streelt ze zijn wang, steeds hoger. Zachte stoppels. Fijne kraaienpoten. Ze schopt haar slippers weg en tekent zijn wenkbrauwen. Woelt door zijn haar dat nog stug aanvoelt van het chloorwater. Uiteindelijk neemt ze de zoom van zijn

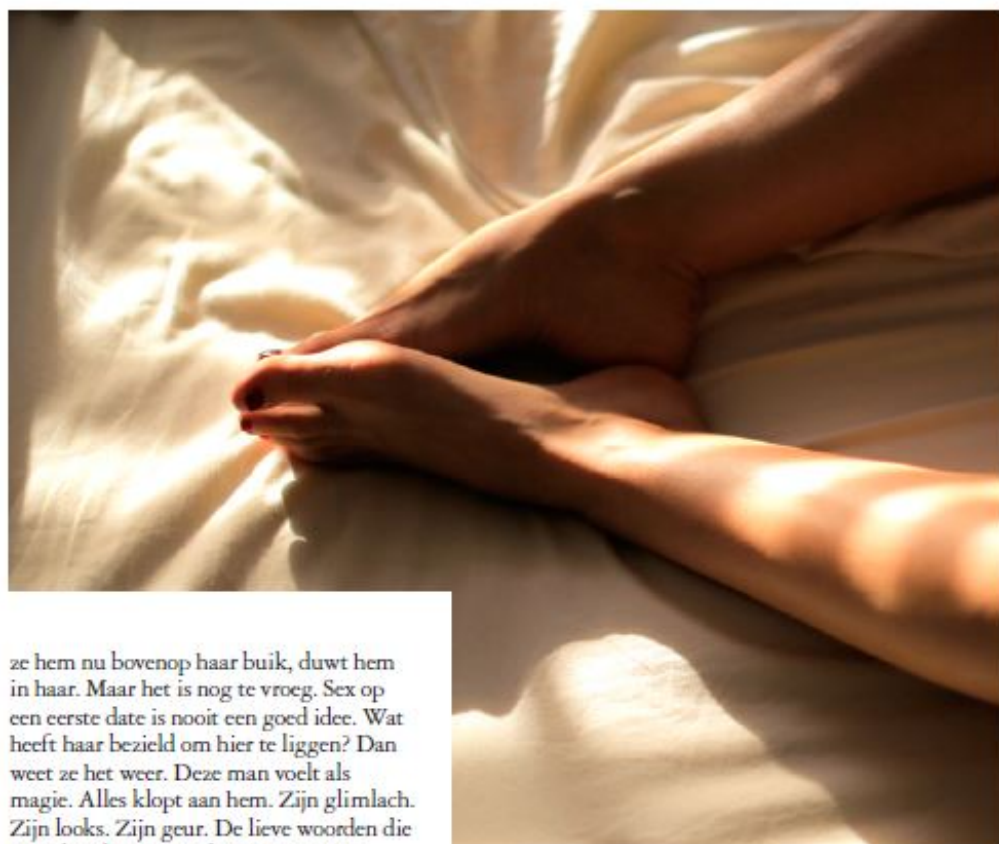
shirt tussen haar vingers en trekt het tricot omhoog. Hij heft zijn armen. Ze herkent zijn borst, gebruind en met een paar plukjes dons rond de navel. Ze wil zijn tepels kussen, zijn geur opsnuiven, maar hij duwt haar verder door het vliegengordijn de caravan in en vouwt zijn hand om een van haar borsten. Al die tijd kijkt hij haar aan. Ze wordt gek van verlangen. Wie is deze man? En waar is ze nou mee bezig? Tegelijkertijd voelt ze de wielrenners weer in haar buik en die zijn niet te stoppen. Ze voelt haar zomerjurk over haar hoofd glijden, de lycra bikinipot schuift mee. Ze opent de deur naar de kleine slaapkamer. Het bed van Esmée. Het kan haar nu niet schelen. Dit moment is voor haar. Ze denkt ongewild aan Stefan, knijpt haar ogen dicht en jaagt hem uit haar hoofd. Wat is ze in hemelsnaam aan het doen? Stefan is niets in vergelijking met... haar hart bonst in haar keel. Hoe heet deze man eigenlijk? Hij knikt vragend naar haar, controleert of zij dit echt wil. Ze glimlacht. Kruipt op het bed dat meeveert. Ook hij schopt zijn espadrilles uit, sjort met zijn rug naar haar toe gedraaid zijn short omlaag. Kim ziet zijn billen, perfect van vorm, de benen bruin afgetekend boven het wit. Ze wil ze aanraken. Zoemen. Voelen. Hij drukt haar voorzichtig op bed. Een zachte kriebel bij het openstrikken van haar bikinibroekje. De stof ligt onder haar, de lange linten gekruld. Ze reikt naar hem om zijn hoofd naar zich toe te trekken, maar nu is hij degene die zijn wijsvinger op haar mond legt. Met dezelfde vinger trekt hij strepen over haar borsten, cirkelt om haar tepels, tekent een hartje op haar maag. De wielrennende kabouters staan rechtop op hun pedalen in haar binnenste. Zijn tong op haar buik. Eerst een zalige warmte, dan tintelende kou van afkoelend speeksel. Ze schokt zachtjes. Duwt haar billen dieper in het matras. Hij knielt tussen haar dijen, trekt zijn tong over haar schaambeent. Steeds lager. Kim spreidt haar benen, zoekt oogcontact. Hij knikt. Hij wil dit

*Bijna likt ze haar lippen af.
hij is zo knap*

ook. Dan voelt ze zijn tong tussen haar benen, warm, zacht. Ze laat haar hoofd in het kussen vallen en sluit haar ogen.

Van bovenaf ziet ze zichzelf op bed liggen. Het grijze dekbedovertrek met witte letters. *Goodnight*. De rieten lamp die zo'n prachtige lichtkrans op het plafond geeft. Haar naakte lijf, een paar kilo te zwaar, maar glanzend van de zonneolie en al een beetje verkleurd door de zon. Boven haar zijn rug, gespierd en al meer bruin dan zij. Zijn gladde billen. De zolen van zijn voeten die tegen de dunne caravanwand duwen. Zijn haar is dik en stevig. Hoe oud zal hij zijn? Een paar jaar ouder dan zijzelf? Dezelfde leeftijd? Zijn lippen zijn vol maar net goed. Niet te zacht. Mannelijk. Hij zoent haar, duwt zijn tong dieper in haar. Gelukkig heeft ze zich vanmorgen geschoren en het zwembadwater geeft haar een schoon gevoel. Een kreun ontsnapt uit haar haar keel.

Hij zoekt haar hand. Vlecht zijn vingers door de hare. Opnieuw een kreun die ze niet herkent als de hare. Het klonk meer als een grom. Ze voelt hoe nat ze wordt. Of is. Of was, misschien al. Ze weet het niet meer. Alles aan deze vreemdeling is even spannend en aantrekkelijk. De kleine moedervlek op zijn bovenbeen lijkt op een Venetiaans masker. Kim trekt zijn vingers naar haar toe en likt ze één voor één. Ze proeft het zilt van zweet vermengd met een restant zwembadchlor. Ze proeft zichzelf wanneer ze voorover buigt en hem zoent. Straks wil ze met hem douchen. Haar lijf tegen het zijne schuren. Schuilen tegen zijn bovenlichaam, in het kommetje van zijn schouder. Ze wil dat hij haar afdroogt, opnieuw kust, dit keer op haar voorhoofd. Het liefst wil ze dat hij nooit meer weggaat. Ineens ligt hij op haar, warm, een beetje plakkerig door de warmte van de avondzon die nog brandt op het kunststof dak. Ze ruikt een vleug deodorant. Hout. Zee. Stiekem snuift ze de lucht op. Ze was zelden zo geil. Misschien wel nooit eerder. Haar vagina klopt en tikt zoals haar benen weleens na een lange wandeling doen. Het liefst trekt

ze hem nu bovenop haar buik, duwt hem in haar. Maar het is nog te vroeg. Sex op een eerste date is nooit een goed idee. Wat heeft haar bezielde om hier te liggen? Dan weet ze het weer. Deze man voelt als magie. Alles klopt aan hem. Zijn glimlach. Zijn looks. Zijn geur. De lieve woorden die hij gebruikt. Het ijs dat hij voor haar kocht. Zijn plagende blik. Een nieuwe grom floept uit haar keel. Vergeet alle conventies. Alle goede voornemens. Dit is het heden. Dit is echt. Kim komt overeind. Hij duwt twee kussens in haar rug. Zij zoekt zijn lippen. Vol overgave zoent ze hem. Langzaam glijdt haar rechterhand over zijn buik. Ze voelt de zachte huid, haar vingers zakken door het waasje van transpiratie bijna als vanzelf omlaag. Met haar handpalm omsluit ze zijn penis die fier overeind staat. Hij voelt stevig. Niet te klein en ook weer niet te groot. Ze klemt haar handpalm steviger om zijn erectie, beweegt haar arm omhoog en omlaag. Hij sluit zijn ogen. Zijn gezicht is ontspannen. Kim vouwt haar vingers nu steviger om zijn penis, voelt de hitte, het zachte kloppen van zijn aderen. Ze draait haar handpalm, masseert van links naar

rechts en wanneer ze denkt dat hij niet harder kan worden, is de erectie wéér iets steviger. Ze likt zijn ballen, kleiner dan die ze ooit voelde maar o, zo zacht, trekt haar hand weer naar voren en zoekt tenslotte met haar mond de zijne.

"Wil je dit?" vraagt hij.

Ze knikt, trekt uit het nachtkastje een condoom - ze weet dat Esmée daar soms gebruik van maakt -, en scheurt het folie open. "Ik help je", zegt hij. Zijn stem klinkt een beetje hees. Ze ziet zijn nagels, kortgeknipt, wanneer hij het condoom afrolt. Wat verlangt ze naar hem. Ze begrijpt er niets van. Sex was altijd leuk, maar dit voelt betoverend. Als ze nu stopt, heeft ze de rest van haar leven spijt. Ze glimlacht als hij weer op haar rolt. Trekt haar benen een stukje uit elkaar en opent zichzelf met haar eigen vingers. Dan begeleidt ze hem naar binnen. Een korte stoot, ze slikt, daarna het genot. Hij zit in haar. Warm en veilig. Ze voelt hoe hij zacht over haar gezicht blaast alsof hij haar koelte wil

Ze voelt zijn tong tussen haar benen, warm en zacht.

*Als ze nu
stopt, heeft
ze de rest
van haar
leven spijt.*

toewuiven. Langzaam bewegen ze op en neer, vinden al snel het juiste ritme en versmelten synchroon. Het bed is stug, maar dat maakt niet uit. Dit is wat ze wil. Kim klemt haar benen om zijn heupen maar laat al snel weer los, duwt dan haar rechterbeen onder het zijne door, zodat ze meer gesloten is en hem intenser voelt. Hij beweegt met langzame halen, heeft geen haast. Ze wordt gek van dit ritme. Heel lang houdt ze dit niet vol. De warmte in haar onderlichaam trekt door haar hele lijf, gloeit in haar maag en hoopt zich op. Daar is een eerste flauwe golf. Hij duwt zichzelf verder in haar, houdt haar bekken vast. Dan komt de rest. De kabouters racen over de finish met rode hoofden van victorie, hun handen gebald in de lucht. Ze kreunt, harder dan ooit, maar het kan haar niet schelen. Niemand heeft er last van. De buurman heeft ze nog niet ontmoet en op de andere hoek staan enkel bomen. Haar lichaam verslapt en ze voelt hoe hij zich ontdaait. Hij kreunt. Ze trekt hem naar

zich toe, alsof hij met bisonkit is vastgeplakt op haar borsten. Ze voelt zich duizelig. Alles draait. Een combinatie van te lang niet eten en bijna drie kwartier magie in deze warme kamer. Hij ligt op haar, tevreden, nahijgend. Buiten het geratel van een step. Kinderstemmen. Ze verslapt haar greep. Cirkelt met haar wijsvinger over zijn gezicht en duwt met haar handpalm zijn haar naar achteren. Piepkleine zweetdruppels. Hij heeft grote ogen. Groen. Als jade. Ineens zoeken zijn irissen de hare. De zachte gloed verrast haar.

"Ik ben Marijn."

Ze rekt haar nek uit, daarna haar armen - ze voelt zich zo draaierig en loom-, en streelt zijn billen. "Dag Marijn."

Hij rolt naast haar, leunt op zijn elleboog. "En jij bent Kim." Haar hart pauzeert een paar slagen. Ze heeft hem haar naam nooit verteld. Hij likt haar oorlel. Fluistert haar naam in haar oor. Zal ze hem wegduwen? Hij lacht. Bijt in zijn onderlip. "Ik woon hiernaast, tijdelijk, in een caravan. Daarvan ken ik Esmée. Ze heeft me vorige week gevraagd of ik af en toe even bij jou wilde kijken. Ze zei dat jij in een dipje zat." Haar ademhaling komt weer op gang. Hij is geen stalker. Het is goed. Esmée kent hem. Ze ruikt zichzelf, sexlucht vermengd met een zweem kokos.

"Esmée vond dat ik misschien wel bij jou zou kunnen passen. Ik was de laatste maanden erg verdrietig na mijn *break-up* met mijn ex."

"Shhhh." Ze heeft geen zin om te praten. Om ook hem uitleg te geven, de diepte in te gaan. De avond is nog jong en de zon zakt buiten al langzaam. Waarom zou ze Marijns verhaal herhalen? Er is vast nog tijd genoeg om uit te leggen dat ook zij verdrietig was. Alhoewel dat ineens naar de achtergrond lijkt verschoven, net als haar pijn van de afgelopen weken. Of ziet Marijn haar als avontuurtje? Ze kan het zich niet voorstellen. Esmée heeft altijd al de betere keuzes gemaakt. Esmée had altijd gelijk. Ook over Stefan.

Een zacht geschraap. "Je zus heeft het trouwens wel goed gezien. Je bent absoluut mijn type." Hij klinkt bijna verlegen. Ze glimlacht. Ze hoeft zich geen zorgen te maken. De aangename geur van vergrijsd hout dringt in haar neusgaten. Een schaduw in haar hoofd kruipt steeds verder naar achteren. Steven? Stefaan? Stef? Ze is zijn naam alweer vergeten. Voor haar glanzende groene ogen, zo diep dat ze erin wil verdrinken. Zijn vingertoppen waaieren door haar lange haar. Donkere wimpers om jaloers op te zijn. In de deuropening ziet ze de surfshort onder haar knalgele triangeltop liggen. Kriebels in haar buik. Vanmorgen kocht ze wijn.

"Ik heb honger", zegt ze. "Eet je mee?"

Hij knikt. Nog vijf dagen. Dan komt Esmée terug uit Rome. Haar planten zullen er prachtig bij staan, het gras kort gemaaid. Zij blijft lekker hier op de camping. Het wordt een warme, hete zomer. ■